

Enying, 1911. szeptember 16. – Enying, 1992. október 28.

Tehetős parasztcsaládból származott, a szüleinek 42. kat. hold földjük volt. Hat elemi iskolai osztályt végzett. 43 kat. hold földön gazdálkodott, amely később felesége örökségével 55 kat. holdra gyarapodott. A Független Kisgazdapárt alapító tagja, bekerült az 1930. október 12-én a békési gyűlésen megválasztott első országos pártvezetőségbe. Részt vett a kisgazdapárt 1930-as évekbeli választási küzdelmeiben. 1939-től 1942-ig az enyingi közbirtokosság elnöke. 1945 tavaszán bekapcsolódott a kisgazdapárt újjászervezésébe; az enyingi járási szervezet elnökévé választották, tisztét 1947-ig töltötte be. Elnöke lett a járási igazolóbizottságnak is. 1945. november 4-én a Veszprém vármegyei választókerületben pótképviselővé választották, 1947. január 24-én behívás útján került a Nemzetgyűlésbe. Tagja a Magyar Parasztszövetség Elnöki Tanácsának. A szövetség képviseletében részt vett az Országos Munkabér-megállapító Bizottság munkájában. Az 1947-es választásokon nem indították. 1948. március 17-étől az FKGP Veszprém vármegyei szervezetének az alelnöke, egyben a megyei politikai bizottság tagja. Képviselőisége megszűnte után tovább gazdálkodott. Az 1950-es évek elején kulákká nyilvánították, a beszolgáltatás elmulasztása miatt sokat zaklatták. Az apjától örökölt több mint 40 kat. hold földet ellenszolgáltatás nélkül átadta az Enyingi Állami Gazdaságnak, megmaradt néhány holdját a téesz betagosította. Hogy a teljesíthetetlen terhektől megszabaduljon, 1951-ben belépett a helyi termelőszövetkezetbe. Államosították a házát, csak az 1956-os események idején kapta vissza, amikor a Független Kisgazdapárt képviselőjeként beválasztották a község forradalmi bizottságába. 1971. január 1-jén a termelőszövetkezetből ment nyugdíjba, ezután háztáji gazdaságával foglalkozott.